

מעמר

א. **תלמוד בבלי שבת עג:**

"והמעמר" - אמר רבא האי מאן דכניף מילחא ממלחא חייב משום מעמר. אביי אמר אין עימור אלא בגידולי קרקע.

ב. **חידושי הריטב"א מסכת ביצה דף יג:**

ורש"י ז"ל פי' דמייתי ראייה ממעמיד ערימה שהיא מלאכה לענין מעשר, ולענין שבת מי שהביא בצלים לביתו אין העמדת ערימה מלאכה, זה פירש רש"י ז"ל, ואינה גמר מלאכה פי' דדין מעמר אינו אלא במקבץ דברים מפוזרים

ג. **רמב"ם הלכות שבת פרק כא:יא**

המדבק פירות עד שיעשו גוף אחד חייב משום מעמר, לפיכך מי שנתפזרו לו פירות בחצרו מלקט על יד על יד ואוכל. אבל לא יתן לא לתוך הסל ולא לתוך הקופה כדרך שהוא עושה בחול, שאם יעשה כדרך שהוא עושה בחול שמא יכבשם בידו בתוך הקופה ויבא לידי עימור. וכן אין מקבצין את המלח וכיוצא בו מפני שנראה כמעמר.

ד. **רמב"ם הלכות שבת פרק ח הלכה ו**

המקבץ דבילה ועשה ממנה עגול או שנקב תאנים והכניס החבל בהן עד שנתקבצו גוף אחד, הרי זה תולדת מעמר וחייב וכן כל כיוצא בזה.

ה. **שו"ת מהר"ח אור זרוע סימן ריד**

"המעמר" לא ידעתי פירושו, אם פי' רק שיאסוף שבלים יחד ולא יקשרם לאגודה אחת הוי מעמר, או לא הוי מעמר עד שיקשרם יחד להיות אגודה אחת. ולשון "עומר" היה נראה שאינו קרוי עומר אלא כשנקשרו יחד, כי שבלים המקובצים יחד ולא נקשרו להיות אגודה אחת אינו סבור שיקרא עומר. וכן משמע מלשון המיימוני...

ו. **ערוך השולחן אורח חיים סימן שמג**

ופשוט הוא דלא שייך מעמר אלא בתבואה ופירות שלא נאפו ולא נתבשלו וגם לא נטחנו שעדיין הם כנקצרים וכנתלשים דאל"כ יהא אסור בשבת להניח כמה לחמים למקום אחד או להניח כמה מיני פירות זה אצל זה אלא ודאי דהאיסור אינו אלא בהלקט מן השדה ומן הגינות ומן האילנות ולא כשהם בבית וכ"ש לאחר טחינה ואפייה ובישול

"גמר מלאכה" למעשר, "מלאכה" לשבת

ז. **תרגום אונקלוס שמות לה:לג**

ובאומנות אבן טבא לאשלאמא ובנגרות אעא למעבד בכל עבידת אומנון:

ח. **תלמוד בבלי בבא קמא לד ע"ב**

תני רבי אבהו קמיה דרבי יוחנן כל המקלקלין פטורין חוץ מחובל ומבעיר.

ט. **בית שמואל סימן קכג:ד**

ולכתחיל' יכתוב בידו הימנית - לכאורה משמע בדיעבד כשר אם כתב בידו השמאלית אפילו אם אינו שולט בשתי ידיו וכן כתוב בח"מ, וכתב אף על גב אם כתב בשבת בידו השמאלית פטור ש"מ לאו כתב הוא שאני שבת דבעינן מלאכת מחשבת.

י. **תלמוד בבלי כתובות ס.**

תניא רבי מרינוס אומר גונח יונק חלב בשבת מאי טעמא יונק מפרק כלאחר יד ובמקום צערא לא גזרו רבנן אמר רב יוסף הלכה כרבי מרינוס

יא. **רש"י מסכת כתובות דף ס עמוד א**

יונק חלב - משום רפואה ורפואתו חלב עז.

יב. **רמב"ם הלכות שבת פרק ח הלכה ז**

הדש כגרוגרת חייב ואין דישה אלא בגדולי קרקע, והמפרק הרי הוא תולדת הדש. החולב את הבהמה חייב משום מפרק, וכן החובל בחי שיש לו עור חייב משום מפרק, והוא שיהיה צריך לדם שיצא מן החבורה...